

[Steen Folke]

Essensen i det er, at socialdemokratiet altså denne gang har valgt en taktisk udformet dagsorden, udformet med henblik på, at venstrefløjen ikke skulle kunne støtte den, og udformet med henblik på, at regeringen skulle kunne leve med den. Begge hensyn er åbenbart væsentlige for socialdemokratiet.

Vi mener naturligvis, det er udmærket at arbejde for atomvåbenfri zone i Norden. Det bliver ikke i denne regerings levetid, og de konservative venner i Norge skal også nok gøre deres til at stikke en kæp i hjulet. Hvis man ville gøre noget reelt nu for at realisere det, der er socialdemokratiets mål, var der intet mere oplagt end at stemme for den dagsorden, SF og VS har fremsat. Hvis den bliver vedtaget, vil det være et stort skridt på vej mod den afspænding, som så mange taler om, men som så få herinde gør noget for.

Steffensen (KrF):

Der er allerede fremført mange synspunkter omkring den problematik, vi i dag drøfter, og det er ikke mere end en uge siden, vi drøftede en sag, som i høj grad lignede den. Jeg finder det derfor hensigtsmæssigt at resumere hovedpunkterne i Danmarks officielle holdning til vor placering i NATOs atomvåbenstrategi, en holdning, som kristeligt folkeparti står bag. Jeg kan heller ikke forestille mig, at der er ændringer i denne grundholdning i en overskuelig fremtid.

Efter min opfattelse kan Danmarks officielle holdning kort resumeres i tre punkter.

For det første: vore NATO-partnere har uden indvendinger accepteret den danske holdning, sådan som den blev fastlagt i 1957 og med ubetydelige justeringer har været gældende siden, at vi ikke ønsker atomvåben på dansk område. Holdningen er i det væsentligste baseret på, at Centraleuropa – og her især Øst- og Vesttyskland – er det farligste spændings- og konfliktområde mellem NATO og Warszawapagten, for her er jo opboblet den formentlig største koncentration af a-våben i verden.

Det er derfor i alles interesse, ikke blot Danmarks og de øvrige nordiske landes, at det nordiske område fortsat har status som et lavspændingsområde. Den danske holdning er derfor et konkret udtryk for vort bidrag til afspændingsbestrebelse. Vi ønsker ikke atomvåben på dansk område. Som det er

sagt tidligere herfra i dag: et atomvåbenfrit Norden kan alle jo være enige om er udmærket, men vanskeligheden derved er jo, at det er i Sovjet, på Kolahalvøen, vi har våbnene stående nu.

Det andet hovedpunkt er: det danske militære forsvar er som bekendt integreret i det samlede NATO-forsvar og dermed også i NATOs fælles atomvåbenstrategi. Især på baggrund af dette og på baggrund af den dansk-tyske enhedskommando og Vesttysklands særlige rolle i NATOs atomvåbenstrategi er forsvaret af dansk område nært forbundet med forsvaret af vesttysk område og dermed også relativt tæt forbundet med NATOs atomvåbenstrategi.

Det tredje element er, at ser man bort fra Englands og Frankrigs nationale atomvåben, så hviler Vesteuropas og dermed også Danmarks sikkerhed og forsvar i sidste instans – og det vil sige i værst tænkelige situation – alene på USAs vilje til og evne til at forsvare Vesteuropa.

Alle kan være enige om de alvorlige ord, som står i FN-pagten, hvor det siges, at det er et mål at redde kommende generationer fra krigens svøbe, hvor det siges, at man vil bekræfte troen på, at de fundamentale menneskerettigheder ikke trædes under fode, og hvor det siges, at man vil skabe vilkår for, at retfærdighed og respekt for forpligtelser kan opretholdes.

Når det er en kendsgerning, mener kristeligt folkeparti stadig, at vi bedst opnår disse måls opfyldelse ved, at vi forbliver i NATO, og at vi vedstår vor forpligtelse dér.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Jeg vil godt indledningsvis takke for de indlæg, der har været i debatten. Vi er kommet meget vidt omkring. Der er også blevet stillet flere spørgsmål. Flere af dem koncentrerer sig om bestemte emner, og jeg vil samle dem i et par hovedgrupper.

For det første har der været rejst spørgsmålet om NATOs strategi, herunder førsteangbrugen. Den har flere talere været inde på. Jeg understregede i mit indledende indlæg og vil godt gentage det, at NATO-alliancen er en defensiv alliance, som klart har sagt, at vi ikke som de første vil anvende våben mod andre. Man kan altså sige, at vi siger nej til førstebrug af alle former for vå-